INFORMATOR

NSZZ PRACOWNIKÓW „SPOŁEM" PRZY PSS W GORZOWIE WLKP.

ROK VII - Nr 8 (80) SIERPIEŃ 1988 r. Do wewnętrznego kolportażu

Federacja Związków Zawodowych Pracowników „Społem" w PRL
00-950 Warszawa, ul. Kniewskiego 1

Obywatel
ROMAN MALINOWSKI
Marszałek Sejmu
Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej
Warszawa

Federacja Związków Zawodowych Pracowników „Społem" w PRL zwraca się z uprzejmą prośbą o wprowadzenie do Ustawy z dnia 26.10.1982 r. o wychowaniu społeczeństwa w trzeźwości poprawki w części dotyczącej ustalania cen sprzedaży napojów alkoholowych w sieci zakładów gastronomicznych sektora uspołecznionego.

Poprawka, o którą wnosimy winna dawać możliwość wolnego ustalenia cen sprzedażowych napojów alkoholowych jak to ma miejsce w zakładach gastronomicznych przedsiębiorstw zgrupowanych w dawnym Głównym Komitecie Kultury Fizycznej i Turystyki lub też możliwości zwiększenia rabatów otrzymywanych od producenta lub pośrednika handlowego.

Federacja nasza w bieżącym półroczu podjęła działania w zakresie zebrania materiałów analitycznych na temat wpływu urzędowych marż na napoje alkoholowe na poziomie rentowności organizacji prowadzących działalność gastronomiczną.

Z przekazanych nam materiałów wynika jednoznacznie, że sprzedaż ta zaniża poziom realizowanej marży jak również kwotę zysku do podziału. Realizowana marża gastronomiczna z uwzględnieniem otrzymywanych rabatów jest jedynym źródłem finansowania działalności eksploatacyjnej otwartych zakładów gastronomicznych.

Faktem jest, że w II etapie reformy gospodarczej szczególną wagę przykłada się do efektywności gospodarowania w działalności gastronomicznej. Czynnikiem determinującym tworzenie zysku przy realizowanej marży jest poziom kosztów. Zarówno koszty rzeczowe jak i osobowe tworzone są w gastronomii poprzez grupę kosztów tzw. umownych. W tych uwarunkowaniach organizacje gospodarcze, chcąc realizować określony poziom rentowności w zakładach gastronomicznych przy określeniu maksymalnych cen na alkohol, muszą zwiększać marżę i tym samym ceny na usługi i towary w grupie cen umownych.

Działanie to odbija się szczególnie negatywnie na społeczeństwie, które ma ograniczoną siłę nabywczą mierzoną w złotówkach i którego popyt na usługi gastronomiczne z tych też powodów będzie malał.

Paradoksem jest fakt, że nie będzie malał popyt na usługi w zakresie sprzedaży napojów alkoholowych, gdzie ceny nie są uzależnione od popytu lecz od arbitralnej decyzji podjętej z wysokiego szczebla. Rozumowanie to wyklucza sens zawartej w tytule cytowanej Ustawy, że ma ona instytucjonalnie zwalczać alkoholizm i wychowywać społeczeństwo w trzeźwości.

Podejmowane przez niektóre organizacje gospodarcze próby tzw. sprzedaży wiązanej alkohol-zakąska zostały poddane totalnej słusznej krytyce o prawie konsumenta do dowolnego wyboru dań, ale były to często nieudolne próby ratowania rentowności.

Zgadzamy się z założeniem, że alkohol nie może być nośnikiem dodatkowych zysków i tworzenia środków na płace, ale też nie może być podstawą do tworzenia w przedsiębiorstwie niezależnych od niego ujemnych skutków ekonomicznych. Zgłoszone powyżej uwagi dotyczą szczególnie ostro grupy wódek czystych powyżej 18%, gdzie niezależnie od bardzo niskiego poziomu marż detalicznych 2,2% organizacje gospodarcze obciąża również podatek obrotowy jako element koszto a nie cenotwórczy.

Z naszego rozumowania wynika, że producent alkoholu płaci podatek obrotowy jako element cenotwórczy więc stąd podstawa do wprowadzenia podobnego tytułu opodatkowania jako elementu kosztotwórczego.

Nie ma żadnego uzasadnienia w realizacji założonej cytowanej Ustawy. Federacja nasza w pełni popiera działanie Rządu w zakresie wychowania w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ale w metodach realizacji Ustawy nie widzimy żadnej logiki ekonomicznej ani też merytorycznej. Według danych statystycznych za I kw. 1988 r. dynamika sprzedaży alkoholu wyniosła 150%, natomiast produkcji gastronomicznej tylko 139%.

Podkreślić należy fakt ilościowego wzrostu sprzedaży alkoholu. Jeżeli decyzja o wychowaniu społeczeństwa w trzeźwości miała to spowodować, to cel ten został zrealizowany, ale zaprzecza on tytułowi Ustawy i zdrowemu rozsądkowi.

Przy dalszym utrzymywaniu zapisu odnośnie marż urzędowych na napoje alkoholowe jednostki gospodarcze chcąc realizować poziom rentowności będą podwyższały marżę i ceny na wyroby kulinarne i będzie to po drodze negatywny skutek przestrzegania praworządnej, ale nie logicznej Ustawy.

Jak już powiedziano na wstępie brak jest jakiejkolwiek atlernatywy rekompensowania wzrostu kosztów eksploatacyjnych gdyż temat poszukiwania rezerw w gastronomii na najbliższy okres należy zawiesić. Działania dyscyplinujące koszty w poprzednich okresach doprowadziły do faktu, gdzie kategorie zakładów w wielu przypadkach odbiegają od minimalnych wymogów.

Przyjmując, że udział w sprzedaży alkoholu kształtuje się na poziomie 25—30% ogółem sprzedaży, nie ma możliwości traktować tematu jako marginalnego problemu.

Federacja nasza wychodzi z założenia, że rozwój gastronomii powinien opierać się na zdrowych ekonomicznych zasadach.

Nie oczekujemy decyzji pozwalającej na osiąganie zysku ze sprzedaży alkoholu, ale też nie możemy spokojnie obserwować jak do usługi realizowanej konsumentowi pijącemu alkohol musi dopłacać konsument-abstynent. Jeżeli decydent w przedmiotowym temacie uzna, że utrzymanie urzędowych marż na alkohol jest niezbędne z powodów, które trudno zauważyć i zrozumieć, to uważamy za konieczne zweryfikowanie obowiązującego od wielu lat systemu rabatów podobnie jak ma to miejsce przy zakupie piwa i wina.

Społecznie akceptowana będzie instytucjonalna decyzja o ograniczaniu sprzedaży w zakładach gastronomicznych, bo ograniczenia, które miała wywołać Ustawa o cenach urzędowych nie znalazły w życiu potwierdzenia.

Krytycznie należy ocenić słuszne skądinąd założenia o kulturze picia, ale ceny zastawy i kosztów utrzymania wzrosły wielokrotnie szybciej niż ceny na alkohol.

WiMBP
GORZÓW WLKP.

Założenie o eliminowaniu w Polsce alkoholizmu przez takie jak w cytowanej Ustawie rozwiązanie nie wytrzymuje absolutnie krytyki ekonomicznej. Brak również logiki w decyzji, że cena alkoholu w zakładzie gastronomicznym tej samej kategorii nie zależy od właściciela lokalu a wyłącznie od Pionu-Resortu, w którym zakład ten często przypadkowo się znalazł. Jeżeli decyzja zawarta w Ustawie będzie utrzymywana to z uwagi na jej nietrafność ekonomiczną decydent powinien ponieść jej ujemne skutki jak to ma miejsce w przypadku urzędowych cen w barach mlecznych.

Reasumując powyższe wnosimy o zatwierdzenie jednego z trzech podstawowych niżej rozwiązań:

1) Wprowadzenie wolnych cen na sprzedaż napojów alkoholowych w całej sieci gastronomicznej i tym samym spowodowanie wygrania walki o wychowanie społeczeństwa w trzeźwości.
2) Ustalenie 20% rabatów detalicznych przy zakupie napojów alkoholowych z równoczesną likwidacją podatku obrotowego przy utrzymaniu maksymalnych cen urzędowych.
3) Wprowadzenie dotacji do sprzedaży napojów alkoholowych, tam gdzie sprzedaż ta powoduje ujemne skutki ekonomiczne.

KOMITET WYKONAWCZY FZZ Prac. „Społem" w PRL

PRACA W WOLNE SOBOTY

Wydział Handlu Urzędu Wojewódzkiego i Urzędu Miejskiego w Gorzowie Wlkp. zwrócił się do naszego związku zawodowego o wydanie opinii w sprawie uruchomienia całej sieci handlowo-usługowej, we wszystkie wolne soboty.

Zarząd zakładowej organizacji związkowej, po przeanalizowaniu wniosku i przekonsultowaniu go z zainteresowanymi jednostkami przedstawił swoje stanowisko, które poniżej publikujemy w pełnym brzmieniu.

Podajemy także pełny tekst wystąpienia dyrektora Wydziału Handlu UW w przedmiotowej sprawie.

Urząd Wojewódzki
Wydział Handlu
w Gorzowie Wlkp.
ul Jagiellończyka 8

Obywatel
Prezydent (Naczelnik)
Miast, Miast i Gmin oraz Gmin
wszyscy w województwie

Sprawa: **uruchomienia całej sieci handlowo-usługowej we wszystkie wolne soboty.**

Wdrażanie zasad II etapu reformy gospodarczej nakłada również na handel określone zadania, m.in. takie jak: zwiększenie dostępności sieci handlowo-usługowej. Zwrócił na to uwagę Zespół do Spraw Przeglądu Struktur Organizacyjnych Obsługi Ludności, który działa przy Partyjno-Rządowej Komisji do Spraw Przeglądu i Unowocześniania Struktur Organizacyjnych Gospodarki i Państwa w dokumencie pn. „Podstawowe problemy wymagające rozwiązań w obsłudze ludności".

W ww. dokumencie omówiono m.in. ograniczenia dostępności sieci handlowo-usługowej wskutek przyjmowania dostaw i inwentaryzacji towarów oraz nie podejmowania pracy w wolne soboty, wskazując jednocześnie na pilną potrzebę jego rozwiązania.

Zgłoszone wnioski przez członków Rady Konsultacyjnej przy Przewodniczącym Rady Państwa dotyczące pracy sieci handlowo-usługowej we wszystkie wolne soboty, Ministerstwo Rynku Wewnętrznego uznaje za w pełni uzasadnione ponieważ zauważono duże zainteresowanie społeczeństwa dokonywaniem zakupów w soboty.

Z inspiracji Ministerstwa władze terenowe 11 województw podjęły w uzgodnieniu z organizacjami handlowymi oraz związkami zawodowymi decyzję o uruchomieniu we wszystkie wolne soboty sklepów spożywczych i przemysłowych.

Z informacji pochodzących z tych województw wynika, że jest to rozwiązanie w pełni akceptowane przez nabywców oraz z uwagi na osiągane w tych dniach korzyści ekonomiczne także przez organizacje handlowe.

Za rozwiązaniem takim opowiadają się również władze administracyjne naszego województwa..

Przedstawiając powyższe oraz mając na uwadze doskonalenie funkcjonowania sieci handlowej proszę Obywatela Prezydenta/Naczelnika o rozważenie możliwości wprowadzenia podobnych rozwiązań na podległym terenie.

Zmiany dotyczące czasu pracy placówek handlowych należy każdorazowo konsultować z przedstawicielami związków zawodowych, organizacji społecznych, samorządu mieszkańców oraz większości zakładów pracy.

Wprowadzenie zmiany czasu pracy sieci handlowej winny być zsynchronizowane z pracą w wolne soboty żłobków, przedszkoli, świetlic szkolnych oraz z usprawnieniem komunikacji.

Informacje o przyjętych rozwiązaniach proszę przesłać do tut. Wydziału.

Dyrektor Wydziału
mgr Jan Szymków

O zajętym stanowisku przez organy administracji państwowej poinformujemy Załogę, za pośrednictwem „Informatora".

Stanowisko

Zarządu NSZZ Pracowników „Społem" przy PSS w Gorzowie Wlkp. w sprawie pracy w wolne soboty

Urząd Miejski
Wydział Handlu Drobnej Wytwórczości
i Usług w Gorzowie Wlkp.

W nawiązaniu do Waszego pisma z dnia 4 maja br. znak: HDW-V-7514/25/88 — Zarząd Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników „Społem" przy PSS w Gorzowie Wlkp., po wszechstronnym rozważeniu propozycji pracy naszych placówek handlowych, we wszystkie wolne soboty przedstawia w tej kwestii swoją opinię:

1) „Społemowska" sieć handlowa branży spożywczej czynna jest obecnie w wolne soboty w 80%. Naszym zdaniem jest to wskaźnik wystarczająco wysoki — przy istniejących brakach kadrowych, który powinien zapewnić obsługę społeczeństwa gorzowskiego. Na dzień 31 maja br. niedobór personelu w detalu wynosił 92 osoby.
2) Uruchomienie całej sieci handlowej w wolne soboty z braku personelu spowoduje zamykanie sklepów w inne dni tygodnia, dla zachowania ustawowego czasu pracy (42 godziny tygodniowo).
3) Istniejący system podatkowy pogarsza kondycję ekonomiczno-finansową Spółdzielni w przypadku stosowania nadmiernych wypłat za godziny nadliczbowe, lub wypłat za pracę w dni wolne od pracy.
4) Załoga nasza jest w 86% sfeminizowana, pracująca na ogół w trudnych warunkach, przy niższych od przeciętnych w gospodarce narodowej płacach. W tej sytuacji narzucanie jej obowiązku dodatkowej pracy lub jej wydłużenie, kosztem wyrzeczeń, byłoby niehumanitarne i niezgodne z podstawowymi zasadami statutowego działania związkowego.

Reasumując — jesteśmy jako Związek Zawodowy otwarci na dyskusję o potrzebie usprawniania pracy naszych placówek handlowych — natomiast jesteśmy przeciwni otwierania całej sieci detalicznej w wolne soboty.

Uważamy, że na obecnym etapie rozregulowanego rynku, działania nasze winny iść w kierunku poprawy zaopatrzenia i obsługi w takim zakresie, aby załogi sklepów mogły pracować bez przerw i zakłóceń utrudniającym klientom zakupy.

ŚWIADCZENIA SOCJALNO-BYTOWE I MIESZKANIOWE

Zarząd Związku Zawodowego zapoznał się z informacją o świadczeniach przez Zakład Pracy usług socjalnych w 1987 r. i zamierzeniach w tym zakresie w roku następnym.

Jednocześnie zatwierdzony został preliminarz ZFS na rok 1988 zamykający się sumą 31 mln złotych — oraz przyjęto nową tabelę odpłatności, za korzystanie z wczasów wypoczynkowych, turystycznych, kolonii i obozów.

W podjętej uchwale Zarząd Związku Zawodowego postanowił przyznać uprawnienia do 50% ulgi w opłatach za wczasy, tym członkom związku, którzy posiadają odznakę „Zasłużony dla Federacji" ze środków budżetu związkowego.

Ponadto postanowiono rozszerzyć formę zwrotu kosztów przejazdu w ten sposób, że po pierwsze:

— wprowadzić zryczałtowaną kwotę w wysokości 1.500,— zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu pracownikom oraz emerytom i rencistom, bez obowiązku udokumentowania, przy powrocie z wczasów zabezpieczanych przez Zakład Pracy. Osoby te mogą zrezygnować z ryczałtu i rozliczyć poniesione koszty, na podstawie załączonego biletu PKP wg II klasy pociągu osobowego-pośp. lub biletu PKS.

WiMBP
GORZÓW WLKP.

— po drugie — wprowadzić zwrot kosztów przejazdu dla pracowników, emerytów, rencistów powracających z wypoczynku urlopowego, na podstawie karty urlopowej (odcinka renty) oraz biletu kolejowego wg klasy II pociągu osobowo-pośp. lub biletu autobusowego,
— zwrot kosztów przejazdu przysługuje tylko pracownikom, emerytom i rencistom, jeden raz w roku,
— zwrot kosztów przejazdu realizuje komórka socjalno-bytowa na podstawie pisemnego wniosku, który można otrzymać w tejże komórce lub sekretariacie związku zawodowego.

A oto obszerne fragmenty informacji o działalności socjalno-bytowej oraz preliminarz wydatków na rok 1988.

Działalność socjalno-bytowa w naszej Spółdzielni prowadzona była i jest w oparciu o obowiązujący „Regulamin Świadczeń Socjalnych", potrzeby naszej załogi oraz możliwości finansowych na te cele, pod społeczną kontrolą związków zawodowych i innych organizacji polityczno-społecznych działających w PSS-ie gorzowskim.

Działalność ta oparta była na zatwierdzonym przez Zarząd Spółdzielni i Związki Zawodowe preliminarzu budżetowym, którego realizacja za 1987 r. i plan na 1988 r. jest przedstawiona w załączniku Nr 1.

Realizacja potrzeb załogi w zakresie działalności socjalno-bytowej w 1987 r. została w zasadzie wykonana. Zabezpieczyliśmy wszystkim pracownikom, zgodnie z „Regulaminem Świadczeń Socjalnych" możliwość wypoczynku wczasowego, turystycznego, a dzieciom kolonijnego i obozowego.

Działalność socjalno-bytową prowadziliśmy w następujących formach:

1. **Wczasy wypoczynkowe i turystyczne.**

Spółdzielnia nasza nie posiada żadnej bazy wczasowej dla swoich pracowników, a skierowania wczasowe zmuszeni jesteśmy zakupywać wszędzie gdzie jest to możliwe. Otrzymujemy więc zgodnie z umową z FWP, a także z OHUSS, CZSS, Federacji Związków Zawodowych oraz innych zakładów pracy i biur turystycznych. W 1987 r. z wczasów wypoczynkowych skorzystało 241 osób w tym 91 pracowników, z wczasów turystycznych 720 osób w tym 315 pracowników. Wydatkowaliśmy na ten cel 11.676 tys. zł. W planie na 1988 przeznaczamy na tą działalność 13.500 tys. zł.

Termin składania podań na wczasy upływa 31 stycznia każdego roku kalendarzowego. Z wczasów można korzystać 1 raz na 3 lata, z wyjątkiem osób samotnie wychowujących dzieci i małżeństw pracujących w Spółdzielni, którzy mogą korzystać 1 raz na 2 lata. Tabelę odpłatności zamieściliśmy w czerwcowym numerze „Informatora", a która stanowi załącznik Nr 2, jednolitą w odniesieniu do wczasów wypoczynkowych i turystycznych oraz kolonii i obozów. Odpłatność ta uzależniona jest od dochodowości przypadającej na 1 członka rodziny i procentowej wartości skierowania.

Pragniemy zaznaczyć, że dochodowość na 1 członka rodziny obliczana jest na podstawie dochodów roku poprzedniego. Jednocześnie od 1988 roku obowiązywać będzie 50% zniżka odpłatności za wczasy dla osób, które otrzymały odznaczenia takie jak: „Zasłużony dla „Społem", i „Zasłużony pracownik Handlu i Usług".

2. **Wypoczynek dzieci i młodzieży.**

W tym przypadku, podobnie jak z wczasami, nie posiadamy własnej bazy kolonijnej. Zmuszeni więc jesteśmy do korzystania z usług innych zakładów pracy i spółdzielni turystycznych.

W 1987 r. z kolonii i obozów skorzystało 210 dzieci naszych pracowników, na których rodzice pobierają zasiłek rodzinny w naszej spółdzielni.

Wydatkowaliśmy na ten cel 6.406 tys. zł W roku bieżącym przeznaczamy na wypoczynek dzieci i młodzieży kwotę 8 mln zł.

Dzieci wypoczywać będą w okresie wakacji na koloniach w górach — Zawoja i nad morzem — Łeba i Niechorze oraz na obozach organizowanych przez szkoły, ZHP, kluby sportowe itp.

Z tej formy wypoczynku dzieci mogą korzystać co roku. Jeżeli natomiast dziecko korzysta z kolonii lub obozu, nie może korzystać z wczasów i odwrotnie. Podania na kolonie przyjmowane są również do 31 stycznia danego roku kalendarzowego.

3. **Pomoc dla emerytów i rencistów.**

Do tradycji już zaliczyć należy spotkania z emerytami i rencistami w naszej Spółdzielni. Organizujemy każdego roku spotkania z 500-osobową grupą naszych byłych pracowników w „Stodole" z przedstawicielami Kierownictwa Spółdzielni i organizacji społeczno-politycznych.

W trakcie tych spotkań przy herbacie i ciastku wręczamy każdemu upominki. W 1987 r. zorganizowaliśmy także 4-dniową wycieczkę do Warszawy dla 40 osób. Ponadto nasza grupa seniorów, korzysta na równi z pracownikami z takich form działalności jak: wczasy, kolonie, zapomogi bezzwrotne, imprezy kulturalno-rozrywkowe, zwroty kosztów podróży urlopowych, obiadów abonamentowych, pożyczek mieszkaniowych itp.

Wydatkowaliśmy na ten cel w 1987 r. kwotę 1.700 tys. zł a w roku bieżącym zaplanowaliśmy tylko kwotę 772 tys. zł, gdyż przepisy w tym zakresie nie zezwalają na większe odpisy. Emeryci i renciści mają 10% zniżkę w odpłatności za wczasy.

4. **Imprezy okolicznościowe.**

Ogółem wydatki na ten cel w 1987 r. wyniosły 2.148 tys. zł, a w 1988 r. planujemy 3.100 tys. zł.

a) Choinka noworoczna — w 1987 r. i w roku bieżącym objętych zostało 1000 dzieci, na których rodzice pobierają zasiłek rodzinny w naszej Spółdzielni. Podział wiekowy dzieci wynosi od 3—14 lat. Imprezę organizujemy w 5 grupach wiekowych w „Stodole", a cały koszt zabawy łącznie z paczkami wyniósł w 1987 r. — 750 tys. zł, a w 1988 r. 1.100 tys. zł. W ramach tych imprez organizujemy wspólne zabawy, różnego rodzaju gry i konkursy z nagrodami. Ta forma wspólnej zabawy została zaakceptowana przez dzieci i rodziców i będziemy ją kontynuować w dalszym ciągu.

b) Dzień Kobiet — w 1987 r. wydatkowaliśmy na ten cel 1.300 tys zł. Każda nasza pracownica, emerytka i rencistka oraz uczennica otrzymała bon towarowy wartości 500 zł do realizacji w naszych wytypowanych sklepach. W roku bieżącym wydatkowaliśmy kwotę ok. 1.800 tys. zł na podobnej zasadzie jak w 1987 r. z tym, że wartość bonu wynosiła 700,— zł.

c) Dzień Dziecka — organizujemy podobnie jak choinkę noworoczną w „Stodole" z tym , że udział w imprezie może wziąć każde dziecko naszych pracowników bez limitowania zasiłkiem rodzinnym.
W 1987 r. udział wzięło ok. 250 dzieci, a koszt imprezy wyniósł 50 tys. zł. W roku bieżącym organizowaliśmy podobnie przy współpracy z Działem Społeczno-Samorządowym w dniu 1 czerwca, w godz. od 15—18-tej i przeznaczyliśmy na gry, zabawy, konkursy i nagrody kwotę 150 tys. zł.

d) Imprezy zakładowe — w roku ubiegłym i obecnym zorganizowano w rest. „Sezam" uroczyste spotkanie z okazji „Dnia Handlowca", na którym wielu pracowników Spółdzielni uhonorowano odznaczeniami, wyróżnieniami, i nagrodami. Na ten cel przeznaczaliśmy co roku ok 50 tys. zł. Ponadto organizowaliśmy tzw. „Bale Handlowców" dla naszych załóg, jak również zabezpieczaliśmy miejsca dla pracowników na „Balu Sylwestrowym" .

5. **Imprezy kulturalno-rozrywkowe.**

W roku 1987 zakupiliśmy bilety na różnego rodzaju imprezy kulturalno-rozrywkowe stosując 50% odpłatność, a także imprezy bezpłatne.

W sumie odbyło się 11 imprez, a skorzystało z nich blisko 800 pracowników na łączną kwotę 352 tys. zł. W roku bieżącym już odbyło się 7 imprez, z których skorzystało 520 osób, a planujemy na ten cel 600 tys. zł.

6. **Pomoc doraźna — zapomogi.**

Zakład pracy w miarę posiadanych środków na te cele, udziela pomocy doraźnej w postaci zapomóg bezzwrotnych osobom, których dotknęła sytuacja losowa, rodzinna, materialno-finansowa, o niskich dochodach na członka rodziny, matkom samotnie wychowującym dzieci a także emerytom i rencistom. Wysokość zapomóg bezzwrotnych oscyluje w granicach od 5—10 tys. zł w zależności od warunków w jakich znajduje się ubiegający.

Członkowie komisji Socjalnej, po wizytach domowych oraz opiniach środowiskowych, przedkładają swoje wnioski całej Komisji celem zaopiniowania, a następnie trafia on na posiedzenie Zarządu Spółdzielni, który podejmuje ostateczną decyzję. W roku ubiegłym z tej formy skorzystało 28 osób na kwotę 160 tys. zł. W roku bieżącym przeznaczamy na ten cel kwotę 400 tys. zł.

7. **Zwroty kosztów podróży urlopowych.**

W 1987 r. z tej formy pomocy skorzystało 36 osób na kwotę 19 tys. zł. W roku bieżącym planujemy kwotę 400 tys. zł z uwagi na wzrost cen biletów oraz aktualnego zwrotu za przejazd II klasy poc. pospiesznego i PKS.

H.G. (c.d.n.)

WiMBP
GORZÓW WLKP.

WSPÓŁCZYNNIK WALORYZACYJNY PRZY RENTACH I EMERYTURACH

Wielu emerytów i rencistów nie zna sposobu obliczania współczynnika waloryzacyjnego, co powoduje niemożność sprawdzenia prawidłowego wymiaru przyznanego świadczenia.

W związku z powyższym informujemy:

1. Podstawa wymiaru emerytury i renty ulega corocznym podwyżkom o taki procent, o jaki wzrosło przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce uspołecznionej w roku poprzedzającym rok podwyżki, nie więcej jednak niż 150% kwoty tego wynagrodzenia.

2. Podwyższenia świadczeń dokonuje się przy zastosowaniu współczynnika waloryzacyjnego stanowiącego — wyrażony procentem — stosunek emerytury lub renty do podstawy wymiaru tych świadczeń, bez uwzględnienia następujących dodatków:

   — rodzinnych,
   — pielęgnacyjnych,
   — z tytułu odznaczeń państwowych,
   — z tytułu dodatku dla sierot zupełnych.

   A więc obliczając współczynnik waloryzacyjny nie bierze się wyżej wymienionych dodatków pod uwagę, ponieważ stanowią one odrębną pozycję w decyzji emerytalnej czy rentowej, w związku z czym różne osoby mają różne podstawy wymiaru świadczeń, różny staż pracy, różne dodatki — dlatego więc współczynniki są różne.

3. Zgodnie z ustawą o zaopatrzeniu emerytalnym, na wysokość współczynników waloryzacyjnych nie mają wpływu zmiany wysokości emerytur i rent z tytułu corocznej waloryzacji i rewaloryzacji. Jeżeli emeryt czy rencista, po przepracowaniu 24 miesięcy w pełnym wymiarze czy niepełnym wymiarze godzin i po zaprzestaniu pracy wystąpi o zmianę podstawy wymiaru świadczenia — zmienia się także współczynnik waloryzacyjny.

J.T.

KRZYŻÓWKA

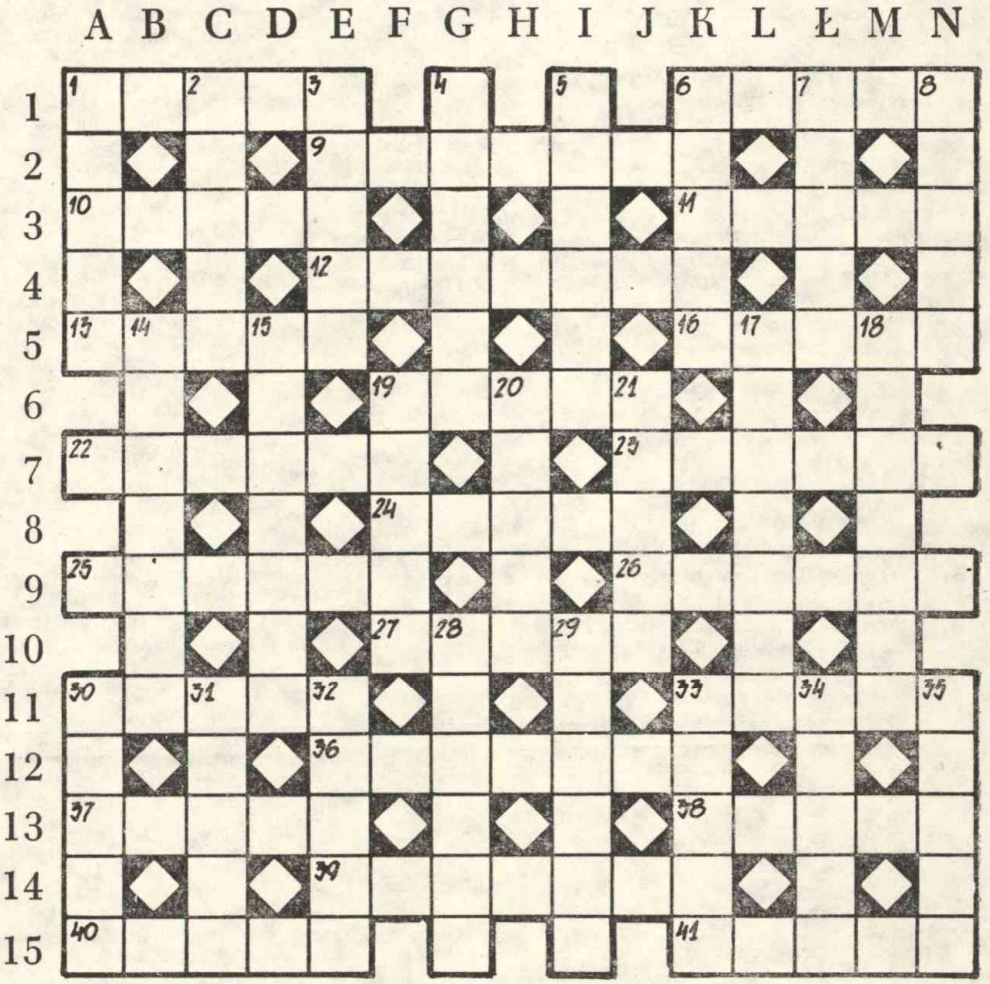

Znaczenie wyrazów poziomo:
1) majątek wnoszony przez żonę, 6) jedwab z oprzędów jedwabnika, 9) proces niszczenia morskich brzegów, 10) prawy dopływ Sanu, 11) termin w matematyce, 12) ostatnie dni karnawału, 13) harcerz, 16) piękno, czar, 19) leśne zwierzę, 22) zapalenie migdałów, 23) średniowieczny żołnierz, 24) odcień, barwa obrazu, 25) nastroje, skłonności, 26) stolica Asyrii, 27) strome, skaliste brzegi, 30) wąż dusiciel, 33) imię męskie, 36) wyborca, 37) pustynia ilasta, 38) święta księga islamu, 39) uzdrowisko w Beskidzie Sądeckim, 40) ród włoskich lutników, 41) po niej do kłębka.

Znaczenie wyrazów pionowo:
1) podniosły sposób myślenia, 2) program telewizyjny, 3) francuski taniec ludowy, 4) prowizoryczny statek rzeczny, 5) mężczyzna o ciemnych włosach, 6) terenowy samochód, 7) tarcza Zeusa, 8) tkanina wełniana, 14) zaloty, 15) w muzyce jednogłośnie, 17) roślina oleista, 18) np. z kapusty, 19) bożek urodzaju, 20) na dachu, 21) poeta węgierski, 28) gaz musztardowy, 29) konny pododdział Kozaków, 30) kapłanka w świątyni Apollina, 31) ustalona opłata, 32) ważne organy wewnętrzne, 33) huragan, nawałnica, 34) jubilerska jednostka, 35) ważność, godność.

Oprac. Mz-Lew

Po rozwiązaniu krzyżówki należy odgadnąć hasło:

(1-M, 14-G, 7-L, 2-I, 7-K, 15-B, 9-F) (12-C, 4-J, 12-I, 11-B, 3-E, 7-B, 12-G, 1-K, 13-L) (9-M, 7-H, 1-A, 11-K, 14-J, 7-N, 6-L, 9-H, 5-B, 9-B)

Rozwiązanie samego hasła prosimy zgłaszać osobiście lub telefonicznie na adres Redakcji do 20 września 1988 r. Wśród uczestników, którzy nadeślą prawidłowe rozwiązanie rozlosujemy bon oszczędnościowy wartości 500,— zł.

Rozwiązanie krzyżówki z nr 6(78): Hasło: „Tak **łatwo pouczać innych, tak ciężko siebie**".

Poziomo: kilim, Razem, sęk, impetyk, lebioda, Apo, sosna, Kućko, odłam, żurnal, Orunia, sandr, talerz, wiedza, Akaba, atest, perła, lin, czereda, dorobek, Ner, awizo, Hanin.

Pionowo: klips, lapis, Matka, oskard, ekloga, robak, złość, miano, okulant, nonsens, ukulele, kwiczoł, olsza, łania, morwa, kolano, bindra, akcja, Eleni, tremo, parch, rubin, arkan.

INFORMATOR NSZZ PRACOWNIKÓW „SPOŁEM" w Gorzowie Wielkopolskim. Adres: Gorzów Wlkp., ul. Marchlewskiego 61. Redaguje zespół w składzie: Maria Woronko, Tadeusz Jabłoński, Henryk Gieszczyk.
SZGraf. Z-d nr 10 600 szt. zam. 1625 07. 88 0-7/8

WiMBP
GORZÓW WLKP.